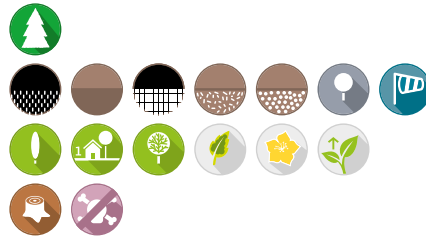

Calocedrus decurrens

'Aureovariegata'

Hoogte	10 - 15 m
Breedte	6-8m
Kroon	zuilvormig, dichte kroon
Schors en takken	donker roodbruine stam, later iets afschilferend
Blad	bont, geel/groen, groenblijvend
Bloemen	geel, bloeit in mei
Vruchten	hangende, eivormige kegels, circa 2 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	alle, mits niet te nat
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	7a (-17,7 tot -15,0 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen wind
Vorm	solitaire conifeer
Synoniemen	Libocedrus decurrens 'Aureovariegata'

Calocedrus decurrens 'Aureovariegata' groeit minder krachtig dan de soort C. decurrens en zal uiteindelijk een breed zuilvormige boom van 10 – 15 m hoog worden. Het loof is qua vorm gelijk aan de soort; aan roodbruine twijgen groeit het waaivormige loof steeds iets over elkaar heen. Maar waar het loof bij de soort donkergroen is, is het bij 'Aureovariegata' onregelmatig geel gevlekt. Willekeurig zijn schubben geel of groen. Dit beperkt zich niet tot de jonge scheuten, maar is in de gehele boom te zien.

Vanwege het geringere formaat is 'Aureovariegata' geschikt voor toepassing in (grote) tuinen. Hij groeit op elke grondsoort, ook kalkrijke, mits niet te nat. Op natte gronden kan de boom eerder worden aangetast door Phytophthora.

Deze oude cultivar werd omstreeks 1904 in Duitsland gevonden. Winterhardheidszone: 7a